

N:o 9.

Ank. till Riksd. kansli den 13 juni 1887, kl. 2 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel.

(1:a U. A.)

Beträffande riksstatens nionde hufvudtitel, hvilken omfattar anslagen till pensions- och indragningsstaterna, hafva vid innevarande riksdag ifrågakommit de förändringar, som här nedan omförmälas.

Pensionsstaten.

1:o. I afseende å denna stat, för hvilken gällande riksstat upptager kontant 1,313,030 kronor, har Kongl. Maj:t i statsverkspropositionen icke föreslagit någon ändring; hvaremot Kongl. Maj:t i en till Riksdagen särskildt aflåten proposition af den 15 april innevarande år (n:o 19) föreslagit, att det högsta lönebelopp, för hvilket delaktighet i folkskoleläraryrkes pensionsinrättning finge ega rum, måtte bestämmas till 1,200 kronor.

Angående höjande af högsta delaktighetsbeloppet i folkskoleläraryrkes pensionsinrättning.

Af det den kongl. propositionen åtföljande statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden den 17 december 1886 inhemtas, att, sedan Riksdagen i skrifvelse den 8 maj nyss nämnda år anhållit, att Kongl.

Maj:t måtte låta utreda, hvilket inflytande en förhöjning af högsta delaktighetsbeloppet i folkskolelärnarnes pensionsinrättning från 1,000 till 1,200 kronor skulle utöfva på nämnda inrättnings samt folkskolelärnarnes enke- och pupillkassas förmåga att uppfylla sina förbindelser, samt, för den händelse den ifrågasatta förhöjningen kunde ske utan afsevärdt ytterligare tillskott från statsverket, för Riksdagen i ämnet framlägga förslag, Kongl. Maj:t infortrat direktions öfver folkskolelärnarnes pensionsinrättning utlåtande i frågan, hvilket finnes återgifvet i berörda statsrådsprotokoll, hvartill utskottet tillåter sig hänvisa.

Af detta utlåtande synes, enligt utskottets förmenande, de förhoppningar, 1886 års Riksdag hyste om ofvannämnda kassors förmåga att utan afsevärdt ytterligare tillskott från statsverket kunna bära nu ifrågasatta förhöjning af högsta delaktighetsbeloppet i folkskolelärnarnes pensionsinrättning, icke blifvit uppfyllda. Af utlåtandet framgår nemligen (se sid. 13 i statsrådsprotokollet) att, om än folkskolelärnarnes enke- och pupillkassa utan svårighet skulle kunna uppfylla sina i följd af den ifrågasatta förändringen ökade förbindelser, folkskolelärnarnes pensionsinrättnings kassa deremot icke, utan afsevärdt bidrag från statsverket, med säkerhet skulle kunna fullgöra sina förbindelser, derest den förhöjda delaktigheten begagnades af flere än ungefär 200 tjenster, eller derest icke åtminstone 2,000 tjenster qvarstode vid delaktighet efter 600 kronor, eller om räntefoten understeg 4 ½ procent, eller slutligen delegarnes antal i anmärkningsvärd grad öfverstege 5,000.

Då det emellertid synes utskottet så mycket mera vanskligt att grunda den ifrågasatta förändringen på någon förhoppning derom, att de sålunda befarade förhållanden icke skola inträda, som redan nu 206 tjenster äro delaktiga efter 1,000 kronor, som vidare med räntefotens sjunkande lönerna äro i stigande och som slutligen delegarnes antal för närvarande uppgår till så nära 5,000 som 4,896, hemställer Utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke må vinna Riksdagens bifall.

Allmänna indragningsstaten.

Angående pension för magasinförvaltaren och sjukhusinspektoren Gustaf Lindström.

2:o. Med anledning af derom gjord ansökning har Kongl. Maj:t föreslagit, att magasinförvaltaren och sjukhusinspektoren vid Gotlands nationalbeväring *Gustaf Lindström* må från och med månaden näst

[1.]

efter den, i hvilken han erhåller afsked, under sin återstående lifstid åtnjuta pension från allmänna indragningsstaten till ett belopp, motsvarande hans nuvarande lön vid nationalbeväringen, eller 540 kronor årligen.

Af det den kongl. statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 10 december 1886 inhemtas, att Lindström, som vore född den 5 september 1800, under 60 år varit anställd vid Gotlands nationalbeväring dels såsom kanslist och dels såsom magasinförvaltare och sjukhusinspektör; samt att statskontoret i ett öfver ansökningen afgifvet utlåtande andragit:

att Lindström, såsom f. d. kronofogde i södra fögderiet af Gotlands län, enligt nådiga brefvet den 20 februari 1856 åtnjöt pension från civilstatens pensionsinrättning till årligt belopp af 450 kronor;

att, enligt hvad en bilagd skrifvelse från direktionen öfver arméns pensionskassa utvisade, Lindström, hvilken, med stöd af 2:dra punkten i 79 § af reglementet för nämnda kassa den 24 augusti 1833, afsagt sig delaktighet i pensionskassan för innehafvande befattning vid nationalbeväringen, icke vore berättigad att, efter erhållet afsked, från pensionskassan undfå pension; och

att pensionsrätt å allmänna indragningsstaten icke tillkomme Lindström för ifrågavarande befattning.

Då vid sådant förhållande, såsom departementschefen anfört, icke lärer kunna antagas, att Lindström, derest pension icke beredes honom, afgår från sin befattning, men de dertill anslagna medel äro afsedda att vid Lindströms afgang, då befattningen skulle indragas, användas för genomförande af Gotlands nationalbeväringens förändrade organisation, får utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

3:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att för vaktmästaren vid generalstaben *Carl Fredrik Cedervall* må å allmänna indragningsstaten uppföras en pension af 600 kronor, att af Cedervall under hans lifstid årligen åtnjutas med beräkning från och med månaden näst efter den, då han erhåller afsked från nämnda vaktmästarebefattning.

Angående pension för vaktmästaren C. F. Cedervall.

[2.]

Af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 19 november 1886 (sid. 10) inhemtas, att Cedervall, som vore född den 24 november 1818 samt lede af kronisk njursjukdom och hjerthypertrofi, hvarigenom han vore urständsat att sköta sin befattning, den 1 janu-

ari nästkommande år komme att hafva varit i statens tjent 30 år och 1 månad, nemligen såsom underkanonier 4 år och 1 månad, såsom fyrverkare 3 år samt slutligen såsom vaktmästare vid topografiska corpsen och derefter vid generalstaben under sammanlagdt nära 23 år, att Cedervall under denna tjenstetid städe med trohet och nit fullgjort sina åligganden, samt att arméförvaltningen i infordradt utlåtande anført, att, då Cedervalls aflöningsförmåner utgjordes af ett kontant arfvode å 750 kronor samt fri bostad och vedbrand, hvilka naturaförmåner plögade å staterna uppskattas till 150 kronor, samt Cedervall således kunde i afseende ä löneförmåner likställas med de lägre vaktmästarne i landtförvarsdepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli och i arméförvaltningen, Cedervall så mycket hellre borde komma i åtnjutande af pension till lika belopp, som för bemälde vaktmästare vore bestämtdt, eller 600 kronor, som derest Cedervalls kontanta lön, i likhet med hvad för dylika betjente annorstädes eger rum, utginge såsom lön i stället för såsom arfvode, Cedervall vore berättigad att erhålla pension från arméns pensionskassa och fyllnadspension af statsverket till lörens hela belopp.

Då Cedervalls aflöning ej utgått som fast lön, utan endast som arfvode, och Cedervall således ej torde vara fullt jemförlig med landtförvarsdepartementets lägre vaktmästare, finner utskottet, helst i betraktande deraf, att Cedervall endast omkring 30 år varit i statens tjenst, den ifrågavarande pensionen skäligen böra nedsättas till samma belopp, som dessa vaktmästare åtnjuta i lön utan ålderstillägg, eller 500 kronor, och hemställer alltså,

att Kongl. Maj:ts framställning må på det sätt bifallas, att för vaktmästaren vid generalstaben Carl Fredrik Cedervall må å allmänna indragningsstaten uppföras en pension af 500 kronor, att af Cedervall under hans lifstid årligen åtnjutas med beräkning från och med månaden näst efter den, då han erhåller afsked från nämnda vaktmästarebefattning.

4:o. Till gratifikationer åt de från 1808 och 1809 årens krig qvarlevande *landtvärnsmän*, som sig derom anmäla, har Kongl. Maj:t äskat anvisande för år 1888 å allmänna indragningsstaten af 1,550 kronor.

Af statsrådsprotokollet den 31 december 1886 (sid. 12) inhemtas, att antalet understödstagare, som år 1885 utgjorde 11, år 1886 nedgått till 5, hvilka tilldelats gratifikationer med tillhopa 1,550 kronor.

Angående gratifikationer åt f. d. landtvärnsmän.

[3.]

Under erinran, att Riksdagen för ifrågavarande ändamål åren 1885 och 1886 beviljat 3,000 kronor, hemställer Utskottet,

att till gratifikation för de från 1808 och 1809 årens krig kvarlevande landtvärnsmän, som sig derom anmäla, ett belopp af 1,550 kronor må för år 1888 å allmänna indragningsstaten anvisas.

5:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att åt regementsläkaren vid Smålands husarregemente *Per Johan Danielson Aschan* må å allmänna indragningsstaten uppföras en årlig pension, att från och med månaden näst efter den, hvarunder han erhåller afsked från regementsläkaretjensten, under hans återstående lifstid utgå med så stort belopp, att den, tillsammans med den från arméns pensionskassa honom tillkommande pension af 600 kronor, utgör 2,800 kronor, eller med 2,200 kronor.

Angående pension för regementsläkaren P. J. D. Aschan.

[4.]

Af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 6 april 1887 (sid. 14) inhemtas, att Aschan, som är född den 25 maj 1814 och sedan omkring 12 år tillbaka lider af sockersjuka, som har till följd en betydlig nedsättning i arbetsförmågan, blifvit anställd i statens tjänst den 8 februari 1841 och befordrad till sin nuvarande befattning den 16 mars 1858.

Statskontoret, som öfver Aschans ansökning hörts, har i afgifvet utlåtande anført:

att nuvarande aflöning för regementsläkare utgjorde lön 2,800 kronor och dagaflöning förslagsvis 240 kronor om året, eller tillsammans 3,040 kronor, samt att, enligt senaste pensionsreglering för armén, pensionen härå, beräknad till 80 procent af lönen, uppginge till 2,240 kronor; att Aschan emellertid kvarstode å gammal stat, hvar till han, såsom innehafvande fullmagt af äldre datum än den 8 april 1862, varit berättigad, och hade, enligt hvad regementschefen upplyst, under de senaste fem åren i aflöning uppburit omkring 3,500 kronor årligen; att Aschan, enligt författningarna, vore vid afsked från regementsläkarebefattningen berättigad till endast 2,000 kronors pension, hvaraf 600 kronor från arméns pensionskassa och 1,400 kronor från allmänna indragningsstaten; samt att, för den händelse Aschan ingått på 1875 års lönestat, han skulle enligt då gällande pensionsstadganden haft rätt till pension af 2,800 kronor, eller enahanda belopp, hvarom han nu gjort ansökning; hvarföre statskontoret ansåge sig kunna hemställa om så stor pension å allmänna indragningsstaten för Aschan,

att denna, tillhoppa med pensionen från arméns pensionskassa, komme att uppgå till det af honom begärda belopp.

Som Aschan emellertid icke begagnat sig af sin rättighet att ingå å ny lönestat och derigenom bereda sig pension till det för honom nu begärda belopp, hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning icke må vinna Riksdagens bifall.

Angående pension för mönsterskrifvarne Olof Westblad och A. R. Palm.

[5.]

6:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att för mönsterskrifvarne vid lifregementets husarcorps *Olof Westblad* och vid Kronobergs regemente *Alexander Reinhold Palm* må å allmänna indragningsstaten uppföras årliga pensioner af 800 kronor för den förre och 400 kronor för den senare, att utgå från ingången af månaden näst efter den, i hvilken en hvar af dem erhåller afsked från mönsterskrifvarebefattningen, äfvensom att Riksdagen må medgifva, att innehafvandet af dessa pensioner ej må utgöra hinder för Westblad och Palm att uppbära den fyllnadspension, hvartill de på grund af nådiga brefvet den 9 februari 1858 kunna blifva berättigade.

Af statsrådsprotokollet inhemtas, att sökandena, hvilka båda å sina beställningar innehafva fullmagter, åtnjuta följande löneförmåner: Westblad kontant lön omkring 50 kronor och boställsarrendemedel 1,600 kronor, eller tillsammans omkring 1,650 kronor, samt Palm kontant lön omkring 150 kronor och boställsarrendemedel 906 kronor, tillsammans omkring 1,056 kronor.

Vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t erinrar departementschefen, hurusom Riksdagen år 1886 biföll en af Kongl. Maj:t då gjord framställning om att mönsterskrifvaren vid Vestgöta-Dals regemente L. A. R. Sandels, som af sin befattning åtnjutit sammanlagda årliga inkomster af 1,281 kronor 97 öre, måtte såsom pension erhålla två tredjedelar af sina löneinkomster, dock efter afdrag af de pensionsbelopp, han uppbure från arméns pensionskassa och i fyllnadspension af statsmedel.

Med vidhållande af nyss omförmälda grundsats i fråga om proportionen emellan lön och pension för mönsterskrifvare, borde den Westblad tillkommande pension bestämmas till 1,100 kronor, deraf 800 kronor på indragningsstat, samt Palms samtliga pensionsförmåner bestämmas till 700 kronor, deraf 400 kronor på indragningsstat.

Utskottet, som emellertid anser den för Westblad begärda pension så mycket hellre skäligen böra till 700 kronor nedsättas, som denne

ändock derigenom skulle komma att erhålla högre pension, än i allmänhet kommer mönsterskrifvare till del, får därför hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att Riksdagen medgifver,

a) att för mönsterskrifvaren vid lifregementets husarcorps Olof Westblad må å allmänna indragningsstaten uppföras årlig pension af 700 kronor, att utgå från ingången af månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked från mönsterskrifvarebefattningen;

b) att för mönsterskrifvaren vid Kronobergs regemente Alexander Reinhold Palm må å allmänna indragningsstaten uppföras årlig pension af 400 kronor, att utgå från ingången af månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked från mönsterskrifvarebefattningen; och

c) att innehafvandet af ofvanberörda pensioner ej må utgöra hinder för Westblad och Palm att uppbära den fyllnadspension, hvartill de på grund af Kongl. brefvet den 9 februari 1858 kunna blifva berättigade.

7:o. Kongl. Maj:t har vidare föreslagit, att materialförvaltaren vid flottans station i Karlskrona *Johan Hugo Aspegren* må från och med månaden näst efter den, hvori han med pension ur amiralitetskrigsmanskassan från tjensten afgår, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten åtnjuta fyllnadspension till så stort belopp, att detta, tillsammans med pensionen från nämnda kassa, utgör 3,200 kronor, eller 1,425 kronor årligen.

Angående pension för materialförvaltaren J. H. Aspegren.

[6.]

Beträffande skälen till denna Kongl. Maj:ts framställning tillåter sig utskottet hänvisa till det statsverkspropositionen bifogade statsrådsprotokoll öfver sjöförvarsärenden den 22 oktober 1886 (bil. 6, sid. 21). Framställningen är af enahanda innehåll som den i samma ämne till 1886 års Riksdag af Kongl. Maj:t gjorda, i afseende å hvilken utskottet uttalade den åsigt att, med hänsyn till Aspegrens oförmåga att vidare bestrida sin tjenst, afsked med pension visserligen borde honom beviljas, men att, enär hans lön jemte ålderstillägg uppginge till 3,200 kronor, pensionen syntes lämpligen böra bestämmas till 80 procent af detta belopp, samt den ifrågavarande fyllnadspensionen alltså utgå med 785 kronor.

Riksdagens beslut utföll i enlighet härmed samt eger fortfarande giltighet, och utskottet har ej funnit skäl frånträda den till grund för detta beslut liggande åsigt.

Utskottet hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande förslag, i hvad det afser förändring i Riksdagens år 1886 fattade beslut om fyllnadspension åt materialförvaltaren vid flottans station i Karlskrona Johan Hugo Aspegren, ej må vinna Riksdagens bifall.

Angående pensionsrätt för öfverståthållare i Stockholm.

[7.]

8:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att *öfverståthållare i Stockholm* må förklarar berättigad att från och med månaden näst efter den, då han efter 65 lefnadsår och minst 35 tjensteår, deraf minst 10 år såsom landshöfding eller öfverståthållare, från embetet afgått, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära årlig pension af 6,000 kronor.

Vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t anför statsrådet och chefen för civildepartementet (sid. 25 och 26) att, då år 1884 beslut fattades om landshöfdingelöneregleringsfondens indragning till statsverket, föreskrefs i sammanhang dermed, att landshöfding skulle ega att å allmänna indragningsstaten uppbära pension af 6,000 kronor från och med månaden näst efter den, då han efter 65 lefnadsår och minst 35 tjensteår, deraf minst 10 såsom landshöfding, från embetet afgått.

Öfverståthållaren, hvilken med hänsyn till de med embetet förenade åligganden vore fullt jemförlig med landshöfding, egde likväl, jemlikt nu gällande bestämmelser, icke åtnjuta pension till samma belopp som landshöfding. Då rättelse syntes departementschefen böra beredas i detta missförhållande, hade han i ärendet inhemtat yttrande från statskontoret, som dervid upplyst, att öfverståthållarens årliga kontanta aflöning, bestämd genom nådiga brefven den 2 maj 1862 och den 13 november 1863, uppginge till 18,000 kronor, hvaraf ena hälften, 9,000 kronor, utginge från statsverket under sjetten hufvudtitelns anslag till öfverståthållareembetet och andra hälften från Stockholms stad med dels 7,000 kronor såsom taffelpenningar och dels 2,000 kronor såsom anslag till ved. Vidare hade öfverståthållaren sig till boställe anvisadt den Stockholms stad tillhöriga fastigheten med adressnummer 4 vid Slottsbacken. Det af statsmedel utgående belopp vore fördeladt

i lön	kronor	4,681: 45
» taffelpenningar	»	2,001: —
» lönetillökning	»	2,317: 55
	Summa kronor	9,000: —

Då i afseende å öfverståthållares pensionsrätt ingenting finnes särskildt stadgadt, borde härom tillämpas hvad äldre pensionsförfattningar innehålla rörande civile embets- och tjänstemäns rätt till pension från allmänna indragningsstaten. Enligt dessa bestämmelser skulle öfverståthållare, vid fyllda 70 år och minst 30 års oafbruten tjänstetid eller vid 65 års ålder efter vid pass 40 års tjänstgöring och med intyg om försvagad helse, ega att i årlig pension uppbära 80 procent af den från statsverket utgående lön jemte lönetillökning, 6,999 kronor, eller sålunda 5,599 kronor 20 öre.

Med åberopande af nu angifna förhållanden och då de öfverståthållare tillkommande sammanlagda aflöningsförmånerna öfverstiga för landshöfding bestämd aflöning, hade statskontoret i sitt yttrande ansett skäl icke förekomma, att öfverståthållare skulle åtnjuta lägre pension än landshöfding; och hade statskontoret tillika funnit det icke kunna ifrågasättas, att någon pension skulle från Stockholms stad tillkomma denne embetsman.

Landshöfdingarnes löner, fortsätter departementschefen, utgjorde för närvarande, i Göteborgs och Bohus län 17,000 kronor, i Malmöhus län 15,500 och i öfriga 22 län 13,000 kronor. Derjemte åtnjote de rätt till bostad i länsresidensen samt rätt att begagna de dertill hörande trädgårdar och parkanläggningar. Som, oaktadt olikheten i aflöningsarnes storlek, pensionen för samtliga landshöfdingarne vore bestämd till enahanda belopp, och då skilnaden emellan landshöfdingens i Göteborgs och Bohus län samt öfverståthållarens aflöning icke vore betydlig, ansåge departementschefen sig icke böra ifrågasätta, att pensionen för denne bestämdes högre än för landshöfding. Lika med statskontoret ansåge han ock, att hela pensionsbeloppet borde från statsverket utgå, emedan öfverståthållarens embetsåligganden i väsentliga afseenden vore desamma som en landshöfdings. Af sistnämnda skäl torde ock följa, att vilkoren för pensionens åtnjutande skulle vara desamma, dock att öfverståthållare, hvilken innehåft landshöfdingebeställning, borde ega tillgodoräkna sig den tid, han såsom landshöfding tjänstgjort.

Såsom här ofvan synes, uppgår det pensionsbelopp, öfverståthållare i Stockholm vid fyllda 70 år efter minst 30 års oafbruten tjenstetid eller vid 65 års ålder efter vid pass 40 års tjenstetid har att från statsverket påräkna, till 5,599 kronor 20 öre. Skulle berörda pensionsbelopp icke anses tillräckligt, läser Stockholms stad, som till hälften deltagit i öfverståthållarens aflönande, jemväl, enligt utskottets förmenande, böra bidraga med fyllnaden i hans pensionering, så mycket hellre som i öfverståthållarens åligganden ingå åtskilliga göromål särskildt för Stockholms stad såsom kommun, till hvilka någon motsvarighet ej finnes i landshöfdingarnes embetsutöfning, och öfverståthållaren således ej torde vara i alla afseenden med landshöfding jemförlig. Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke må vinna Riksdagens bifall.

Angående pension för landskanslisten C. R.

Stiegler.

[8.]

9:o. Uppå derom gjord ansökning har Kongl. Maj:t föreslagit, att landskanslisten i Vermlands län *Carl Rutger Stiegler* må från och med månaden näst efter den, uti hvilken afsked från landskanslisttjensten varder honom beviljadt, under sin återstående lifstid åtnjuta från allmänna indragningsstaten en årlig pension till belopp, motsvarande hans lön, ålderstillägget inberäknadt, eller 1,000 kronor.

Af statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 3 december 1886 (bil. 8 sid. 28) inhemtas,

att Stiegler, som vore född den 28 november 1843 samt antogs till extra ordinarie landskanslist i januari månad 1865 och konstituerades till landskanslist i Vermlands län den 28 Oktober 1872, i slutet af november månad 1882 träffats af ett slaganfall (hæmorrhagia cerebri), till följd hvaraf han sedermera varit oförmögen att förrätta sin tjenst, samt att enligt den 27 sistlidne oktober utfärdadt läkarebetyg ingen utsigt finnes, att Steigler åter kunde blifva tjenstbar;

att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i nämnda län till ansöknigen tillstyrkt bifall och dervid — jemte upplysning att Steigler, som vore gift, befunne sig i mycket svaga ekonomiska omständigheter — tillika anfört, att det för tjenstens behöriga skötande vore af stor vikt, att densamma innehades på ordinarie stat af en dertill fullt skicklig och lämplig person, samt att det visat sig, att för tjenstens uppehållande genom vikarie det hittills varit nödigt att bereda särskildt anslag till arfvode åt denne;

samt att statskontoret, efter härå erhållen remiss, inkommit med underdånigt utlåtande och deruti — med erinran att Stiegler, i egenkap af landskanslist, enligt gällande stat åtnjöte lön, 700 kronor, samt ålderstillägg derå, 300 kronor, beviljadt genom nådiga brefvet den 19 januari 1883, äfvensom tjenstgöringspenningar, 500 kronor, eller tillsammans 1,500 kronor — anført, att, ehuruväl Stiegler vore endast 43 år gammal och icke längre tid än inemot 22 år varit anställd i statens tjenst samt således icke hunnit den lefnads- och tjensteålder, som enligt nådiga brefvet den 1 juni 1877 erfordrades för hans öfverflyttande å indragningsstat till åtnjutande af pension, statskontoret likväl, med afseende å sökandens genom läkarebetyget styrkta otjenstbarhet för framtiden och öfriga af Kongl. Maj:ts befallningshafvande anförda omständigheter, funne sig, jemväl med hemtadt stöd af Rikets Ständers vid 1853—1854 års riksdag meddelade förklarande i fråga om obotlig ansedd lam, blind eller sinnessvag tjenstemans skiljande från ordinarie beställning i rikets tjenst, böra hemställa, att Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen, att landskanslisten Stiegler måtte tillerkännas rättighet att från och med månaden näst efter den, uti hvilken afsked från landskanslisttjensten blefve honom beviljadt, för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till belopp, motsvarande hans lön, ålderstillägget inberäknadt, eller 1,000 kronor.

I likhet med Kongl. Maj:t har utskottet ansett pension böra tilldelas landskanslisten Stiegler. Dock torde enligt utskottets förmenande pensionsbeloppet i anseende till hans korta tjenstetid icke böra sättas högre än till åttio procent af den lön, Stiegler nu uppbär, eller till 800 kronor, hvadan utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt af Riksdagen bifallas, att landskanslisten i Vermlands län Carl Rutger Stiegler må från och med månaden näst efter den, uti hvilken afsked från landskanslisttjensten varder honom beviljadt, under sin återstående lifstid åtnjuta från allmänna indragningsstaten en årlig pension af 800 kronor.

10:o. Med anledning af Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i Norrbottens län derom gjorda framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att landskanslisten i nämnda län *Frans Gustaf Bucht* må från och med månaden näst efter den, i hvilken han med pension från civilstatens

Angående pension för landskanslisten F. G. Bucht.

[9.]

pensionsinrättning afgår från tjensten, under sin återstående lifstid åtnjuta från allmänna indragningsstaten pension till så stort belopp, att detta, tillhoppa med pensionen 450 kronor från nämnda inrättning, uppgår till hans nuvarande lön med ålderstillägg, 1,000 kronor, eller 550 kronor årligen.

Af det till statsverkspropositionen fogade statsrådsprotokoll öfver civilärenden den 22 december 1886 (bil. 9 sid. 31) inhemtas, att Bucht, som vore född den 12 mars 1831, antagits den 8 maj 1851 till e. o. landskanslist och den 19 mars 1856 konstituerats till landskanslist i Norrbottens län, samt att, enligt den 12 oktober 1886 utfärdadt läkarebetyg, Bucht, hvars hörsel förmåga sedan många år tillbaka varit och fortfarande vore i hög grad nedsatt, derjemte numera lede af skrifvarekramp (graphospasmus) af en sådan beskaffenhet, att han vore oförmögen att sköta de till hans tjänst hörande göromål, samt att någon förbättring från sjukdomen ej vore att förvänta.

Till stöd för den gjorda framställningen hade Kongl. Maj:ts befallningshafvande anfört, att i följd af Buchts helsotillstånd han numera alltjemt åtnjöte tjänstledighet, men det oaktadt, enär sjukdom utgjorde anledningen dertill, vore berättigad att under ledighet bibehålla sin lön, hvarföre Kongl. Maj:ts befallningshafvande icke kunde påräkna att duglig vikarie skulle under någon längre tid åtaga sig tjänstens bestridande emot den ringa ersättning, som derfor kunde beredas; att, då detta förhållande ovilkorligen måste lända till skada för arbetet å landskansliet, det för göromålsens behöriga gång vore nödvändigt, att landskanslisttjensten blefve med annan ordinarie innehafvare försedd; att Bucht, derest han nu toge afsked, väl, enär han uppnått en ålder af öfver 55 år och innehaft sin tjänst under en tid af mer än 30 år, vore berättigad till pension från civilstatens pensionsinrättning, men att beloppet af denna pension, som utgjorde 450 kronor, icke kunde fylla de nödvändigaste lefnadsbehofven för honom, som vore gift och hade tvenne döttrar, hvilka njöte underhåll i föräldrahemmet; samt att Bucht icke egde annan inkomst, än den han uppbure från statsverket; hvarjemte Kongl. Maj:ts befallningshafvande vitsordat, att Bucht under den tid, hans krafter voro oförsvagade, med synnerligt nit skött sin befattning samt ådagalagt, förutom en mindre vanlig begåfning och skicklighet, stor arbetsförmåga.

Vidare har, såsom af ofvannämnde statsrådsprotokoll jemväl synes, statskontoret i afgifvet utlåtande, jemte tillkännagifvande att Bucht i egenskap af landskanslist enligt gällande stat åtnjöte lön, 700 kronor, jemte ålderstillägg derå, 300 kronor, beviljadt genom nådiga brefvet

den 17 januari 1879, samt tjänstgöringspenningar, 500 kronor, eller tillsammans 1,500 kronor, förordad bifall till den gjorda framställningen.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

11:o. Med anledning af en utaf väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, på anhållan af stationsingeniören vid statens jernvägsbyggnader Anders Erik Daniel Rudelius' enka *Julia Rudelius*, född Behm, gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att hon måtte berättigas från allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 400 kronor, att utgå från och med augusti månad år 1886, så länge hon förblifver enka.

Angående pension för stationsingeniören A. E. D. Rudelius' enka.

[10.]

Af det statsverkspropositionen bilagda statsrådsprotokollet (se nionde hufvudtiteln bil. 10 sid. 35) inhemtas, att Rudelius allt sedan år 1872 varit anställd vid statens jernvägsbyggnader och under de senare tio åren tjänstgjort såsom stationsingeniör, hvilken befattning han ock vid sitt frånfalle beklädde; att han under dessa 14 år med nit och skicklighet samt till sina förmäns fulla belåtenhet fullgjort sina tjänsteåligganden; att hans krafter särskildt tagits i anspråk vid tillsynen öfver den under 1886 års sommar verkställda spårförändringen å statsbanan Sundsvall—TorpsHAMMAR, som bedrefs med en sådan skyndsamt, att den lemnade honom föga tid till hvila, hvadan ock hans död, som inträffade den 15 juli nämnda år, förorsakats af denna ytterst ansträngande tjänstgöring; samt att hans efterlemnade enka, som uppnått en ålder af 29 år, i anseende till sjuklighet egde ringa utsigt att sjelf kunna bidraga till sitt uppehälle.

Af åberopade läkarebetyg hade inhemtats, dels att stationsingeniören Rudelius under sin tjänstgöring vid statens jernvägsbyggnader ådragit sig ett hjernlidande (blödning eller bulnad), som lång tid förflutit nästan utan symtom, men omedelbart efter en både till kropp och själ ytterst ansträngande tjänstgöring plötsligt förvärrats och orsakat hans död, dels ock att enkan Rudelius vore sedan flera år tillbaka behäftad med blodbrist i hög grad och allmän nervsvaghet samt i öfrigt egde en svag kroppskonstitution; och hade tre personer i en likaledes vid framställningen fogad skriftlig handling intygat, att, enligt bouppteckningen efter stationsingeniören Rudelius, enkan Rudelius, efter afdrag af boets vid bouppteckningen befintliga och sedermera tillkomna skulder, icke egde någon kontant tillgång, utan endast ett mindre för sitt behof erforderligt bohag, som icke gäfve någon inkomst.

På grund af ofvan anförda behjertansvärda omständigheter anser utskottet visserligen skäl förefinnas, som tala för beredande af något understöd åt enkan Rudelius, men i anseende till hennes mans jemförelsevis korta tjenstetid finner utskottet det af Kongl. Maj:t föreslagna beloppet skäligen böra nedsättas och hemställer därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att stationsingeniören vid statens jernvägsbyggnader Anders Erik Daniel Rudelius' enka *Julia Rudelius*, född Behm, må berättigas att så länge hon förblifver enka, från allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 300 kronor, att utgå från och med augusti månad år 1886.

Angående pen-
sion för lektorn
K. H. Brandt.
[11.]

12:o. Med anledning af en derom gjord, af domkapitlet i Hernösand förordad ansökan har Kongl. Maj:t föreslagit, att lektorn vid allmänna läroverket i Östersund *Karl Henrik Brandt* må från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked varder honom beviljadt, för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 3,000 kronor.

Af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden den 17 december 1886 (bil. 11 sid. 37) inhemtas,

att Brandt, som vore född den 16 februari 1829, år 1860 promoverats till filosofie doktor; att han, efter att hafva under ett läsår tjenstgjort såsom vikarierande lärare vid allmänna läroverket i Umeå, den 12 juli 1861 utnämmts till lektor i grekiska språket och teologi vid allmänna läroverket i Östersund och bestridt denna befattning till och med vårterminen 1880, hvarefter han på grund af sjukdom åtnjutit och fortfarande åtnjöte tjenstledighet; att Brandt under sin lektorstjenstgöring ådagalagt stort nit och berömlig skicklighet; samt att, enligt ett den 12 juni 1886 utfärdadt läkarebetyg, Brandt lede af kronisk sinnessjukdom jemte betydligt nedsatt synförmåga och på grund häraf för all framtid vore urståndsatt att fullgöra sin tjenst.

I infordradt utlåtande hade statskontoret anfört, att Brandt visserligen uppnått allenast 57 års ålder och varit i statens tjenst blott 26 år samt således ännu icke hunnit den lefnads- och ej heller den tjensteålder, som enligt författningarne vore stadgad såsom vilkor för den civile embets- och tjenstemän i allmänhet tillkommande pensionsrätt, men att, då Brandt emellertid på sjunde året åtnjöte tjenstledighet för sjukdom samt genom läkarebetyg styrkt blifvit, att Brandt vore ur-

ståndsatt att sköta sin tjänst, statskontoret ansåge sig, lika med domkapitlet, böra till nådigt afseende förorda den gjorda framställningen om beredande af pension åt Brandt; i hvilket afseende statskontoret, med tillkännagifvande att Brandts lön enligt gällande stat utgjordes af 2,500 kronor jemte personella lönetillägg af 1,500 kronor, eller tillhoppa 4,000 kronor, i underdånighet hemställt, det Kongl. Maj:t täcktes till Riksdagen aflåta proposition derom, att Brandt måtte tillerkännas rättighet att, efter det afsked blefve honom beviljadt, åtnjuta en årlig pension, hvars belopp, i öfverensstämmelse med hvad i flera likartade fall tillförene egt rum, syntes icke böra bestämmas högre än tre fjerdedelar af hans nuvarande lön, eller tre tusen kronor.

Utskottet, som af kongl. brefvet den 19 januari 1877, angående lärares vid elementarläroverken uppflyttning i högre lönegrad och statsverkets specialutgiftsstat, åttonde hufvudtiteln, inhemtat, att det här ofvan såsom »personelt lönetillägg» omförmälda belopp af 1,500 kronor är verkligt ålderstillägg och att 4,000 kronor utgöra Brandts lön i den af honom uppnådda lönegrad, hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

13:o. Med anledning af derom gjord ansökan har Kongl. Maj:t föreslagit,

att lektorn vid allmänna läroverket i Kalmar *Frans Oskar Birger Svahn* må från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked varder honom beviljadt, för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 2,625 kronor.

Angående pension för lektorn F. O. B. Svahn.
[12.]

Af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden den 17 december 1886 (bil. 11 sid. 39) inhemtas,

att Svahn, som vore född den 29 december 1833, utnämnts till docent i teoretisk filosofi vid universitetet i Lund år 1863 och år 1867 befordrats till sin nu innehafvande lektorsbefattning, samt att han, förutom uppdrag att deltaga i komitéer och öfverläggning rörande läroverksfrågor, under åren 1875—1879 innehaft förordnande såsom föreståndare för den teoretiska profårskursen vid allmänna läroverket i Kalmar, hvarjemte Svahn dels med understöd af allmänna medel företagit flera utländska resor i pedagogiskt ändamål, dels ock idkat en ej obetydlig skriftställareverksamhet; samt att i afseende å Svahns sjukdomstillstånd han, enligt ett den 27 nästlidne augusti utfärdadt läkarebetyg, vore blind på venstra ögat och lede af betydligt nedsatt samt aftagande synförmåga på det högra ögat, hvarigenom Svahn vore

urständssatt att läsa och att på vederbörligt sätt såsom till exempel i afseende å kontroll utöfva lärarekallet.

Domkapitlet i Kalmar, som till Kongl. Maj:t öfverlemnadt Svahns ansökning med dertill hörande handlingar, hade i tillika afgifvet yttrande, då af läkarebetyget noggsamt framginge, att Svahn vore och hädaneftre blefve för läroverket otjenstbar, samt med erinran om Svahns allmänt kända nitiska och gagnande verksamhet i vetenskapens och undervisningens tjenst, på grund hvaraf han måste anses hafva gjort sig väl förtjent af den sökta förmånen, hvilken ock för honom vore såsom vilkor för afskedstagandet oundgängligen nödvändig, enär han förutom sin lön saknade egna medel till sitt och sin stora familjs underhåll, tillstyrkt bifall till ansökningen.

I inforordrat utlåtande hade statskontoret anfördt, att, ehuru Svahn endast vore nära 53 år gammal och ej mera än 23 år varit anställd i statens tjenst samt han således ännu icke på långt när uppfyllt de för lärarens pensionsrätt i afseende å lefnads- och tjensteålder föreskrifna vilkor, statskontoret likväl, då, enligt hvad af läkarebetyget framginge, någon förhoppning ej förefunnes, att Svahn, som under flera år på grund af ögonsjukdom åtnjutit tjenstledighet, någonsin skulle kunna i sin tjenst åter inträda, samt i betraktande deraf att hans kvarstående vid tjensten skulle menligt inverka på undervisningen vid läroverket, ansett sig böra hemställa, att Kongl. Maj:t täcktes i nåder föreslå Riksdagen, att Svahn, hvilkens aflöning i egenskap af lektor utgöres af lön 2,500 kronor och ålderstillägg 1,000 kronor, eller tillhoppa 3,500 kronor, måtte tillerkännas rättighet att, efter afskedstagandet, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension, hvars belopp, i öfverensstämmelse med hvad i likartade fall tillförene egt rum, torde bestämmas till tre fjerdedelar af sagda aflöning, eller 2,625 kronor.

Utskottet hemställer,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

Angående pension för kapellmästaren W. Th. Gnosspe-lius.

[13.]

14:o. Uppå derom gjord ansökan har Kongl. Maj:t föreslagit, att kapellmästaren vid universitetet i Lund *Wilhelm Theodor Gnosspe-lius* må från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked från kapellmästarebefattningen, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,600 kronor.

Af statsverkspropositionen åtföljande statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden den 17 december 1886 (se nionde hufvudtiteln bil.

11 sid. 40) inhemtas, att Gnosselius, som vore född den 28 december 1809, år 1841 aflagt musikedirektörsexamen och, sedan han innehaft befattning såsom musiklehrare och organist i Linköping, år 1858 erhållit sin nu innehafvande befattning, hvilken han emellertid på grund af reumatisk verk, sömnlöshet och allmän svaghet äfvensom i anseende till sin höga ålder vore oförmögen att bestrida; att mindre akademiska konsistoriet i Lund, vitsordande det nit och den skicklighet, Gnosselius ådagalagt i fullgörandet af sina åligganden, förordat ansökningen, samt att statskontoret i afgifvet utlåtande, efter vunnen upplysning att universitetets reservfond saknade tillgång till den föreslagna pensionen samt under meddelande att Gnosselius såsom kapellmästare hade 2,000 kronor i årlig lön, jemväl tillstyrkt bifall till ansökningen.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

15:o. Med anledning af derom gjord ansökning, till hvilken domkapitlet i Kalmar tillstyrkt bifall, har Kongl. Maj:t föreslagit, att läraren i musik vid allmänna läroverket i Kalmar *Anders Johan Johansson*, må från och med månaden näst efter den, i hvilken han erhåller afsked från nämnda lärarebefattning, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension till belopp af 1,000 kronor.

Angående pension för musiklehraren A. J. Johansson.

[14.]

Af statsrådsprotokollet (bil. n:o 11 sid. 41) inhemtas, att Johansson vore född den 7 oktober 1817 och således 69 år gammal, samt att han, som år 1859 antagits till syssloman vid domkyrkan i Kalmar, varit anställd i statens tjenst alltsedan den 16 januari 1843, eller mer än 43 år, under hvilken tid han tjenstgjort såsom sånglärare vid folkskolelärareseminarium i Kalmar under 22½ år, eller till den 15 Juni 1865, och från den 26 februari samma år innehaft anställning vid allmänna läroverket i Kalmar dels såsom tillförordnad, dels sedan år 1872 såsom ordinarie musiklehrare, hvilken sistnämnda befattning Johansson oafbrutet skött med undantag af de tre senaste åren, då han för sjuklighet åtnjutit tjenstledighet; att, enligt ett den 25 sistlidne september utfärdadt läkarebetyg, Johansson sedan flera år lede af strupkatarr och reumatism samt af den förminskning i krafter, som vore vanlig vid hans ålder, i följd hvaraf Johansson vore olämplig och vissa tider oförmögen att sköta sin tjenst; och hade domkapitlet vitsordat, att sökanden nitiskt och pligttroget verkat i sina lärarebefattningar.

I inforordrat utlåtande hade statskontoret anført, hurusom Johansson visserligen uppfyllt de genom nådiga brefvet den 12 november 1823 för civile tjenstemän vid uppnådd 65 års ålder stadgade vilkor för pensionsrätt å allmänna indragningsstaten, att efter vid pass 40 års tjenstgöring deras sjuklighet eller försvagade helsotillstånd genom laglig läkareattest bestyrktes, men att, då stadgandet i nådiga brefvet den 16 mars 1858 angående lärarnes vid elementarläroverken pensionerande enligt de för civile tjenstemän gällande grunder hittills icke tillämpats å öfningslärare vid dessa läroverk, nådig framställning till Riksdagen torde ske i fråga om rätt för Johansson att vid afskedstagandet undfå pension å allmänna indragningsstaten; i hvilket hänseende statskontoret, med tillkännagifvande att Johansson såsom musiklärare vid Kalmar läroverk enligt gällande stat åtnjöte lön 750 kronor och två ålderstillägg med 500 kronor, eller tillsammans 1,250 kronor, hemställt, det Kongl. Maj:t täcktes uti nådig proposition till Riksdagen föreslå, att sökanden må tillerkännas rättighet att, efter afskedstagandet, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till det af honom begärda belopp, 1,000 kronor.

Utskottet hemställer,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

Angående pension för teckningsläraren J. G. Löfvengren.
[15.]

16:o. Vidare har, med anledning af derom gjord ansökning, Kongl. Maj:t föreslagit, att teckningsläraren vid allmänna läroverket i Visby *Johan Gustaf Löfvengren* må från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked varder honom beviljadt, för sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 900 kronor.

Af statsrådsprotokollet (bil. 11 sid. 43) inhemtas, att Löfvengren är född den 2 april 1819 och således öfver 67 år gammal; att han, som under många år från början af 1840-talet innehaft anställning såsom lärare i teckning vid enskilda läroverk i hufvudstaden, den 12 augusti 1863 utnämnts till teckningslärare vid allmänna läroverket i Visby och i denna egenskap tjenstgjort till slutet af vårterminen 1879, hvarefter han för sjukdom åtnjutit tjenstledighet; att i afseende å Löfvengrens helsotillstånd genom läkarebetyg, utfärdadt den 6 sistlidne september, styrkts att han lede af ögonsjukdom (conjunctivitis chronica) och allmän svaghet samt till följd deraf vore oförmögen att fullgöra sina åligganden; att domkapitlet i Visby i afgifvet yttrande förordat ansökningen och dervid andragit, att, då Löfvengren antagligen icke

någonsin komme att återinträda i tjenst, det vore en synnerlig fördel för läroverket, om tjensten blefve med ny innehafvare försedd, och att, i anseende dertill att Löfvengren åtnjöte lön i högsta lönegraden och arfvodet till hans vikarie till större delen utginge af statsmedel, en årlig besparing af 281 kronor 74 öre skulle, enligt en af läroverkets rektor uppgjord, handlingarne bifogad uträkning, genom beviljande af den sökta pensionen statsverket beredas under de närmast följande åren; samt att statskontoret, oaktadt stadgandet i nådiga skrifvelsen den 16 mars 1858, att lärarne vid allmänna läroverken skulle komma i åtnjutande af enahanda pensionsrätt å allmänna indragningsstaten, som enligt då gällande författningar tillkomme civile tjänstemän, icke hittills tillämpats i afseende å öfningslärare vid nämnda läroverk, och att i allt fall Löfvengren icke uppnått den tjänsteålder, som för berättigande till sådan pension erfordrades, dock ansett sig, med hänsyn till Löfvengrens höga lefnadsålder och vitsordade oförmåga att sin befattning utöfva, böra, jemte tillkännagifvande att lönen för lärare i teckning vid högre allmänt läroverk utgör 1,000 kronor, hvar till för Löfvengren komme ålderstillägg med 500 kronor, tillstyrka, att nådig framställning måtte till Riksdagen aflåtas derom, att Löfvengren må öfverflyttas å allmänna indragningsstaten med åtnjutande under sin återstående lifstid af pension till det af honom begärda belopp af 900 kronor årligen.

Efter hvad sålunda blifvit upplyst hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må vinna Riksdagens bifall.

17:o Med anledning af derom gjord ansökan, har Kongl. Maj:t föreslagit, att öfverläraren vid gymnastiska centralinstitutet professoren Hjalmar Fredrik Lings enka Josefina Ling, född Rolf, må, så länge hon förblifver enka, från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 600 kronor, att utgå från och med år 1887.

Angående pension för professoren H. F. Lings enka.

[16.]

Af statsrådsprotokollet inhemtas, att professoren Ling vid sin den 9 mars 1886 timade död efterlemnade såsom sterbhusdelegare bemälda enka, född den 22 februari 1828, och tvenne döttrar; att, vid den 1 juli 1886 hållet arfsskifte efter den aflidne, boets tillgångar, som utgjort 9,620 kronor 33 öre, inberäknadt en osäker fordran å 886 kronor, fördelats mellan enkan och barnen, hvarvid den förra erhållit 5,050 kronor 67 öre, deraf dock 465 kronor 16 öre utgjorde andel i berörda osäkra fordran; samt att, enligt ett af öfverläkaren vid Stockholms hospital för sinnessjuke, e. o. professoren F. J. Björnström, den

31 mars 1886 utfärdadt intyg, sökanden, som vårdats å hospitalet från den 24 september 1884 till den 12 februari 1885, sedan dess icke fullt återvunnit sina psykiska krafter och såväl härigenom som till följd af angifna kroppsliga lidanden antagligen för all framtid vore urståndsatt att sig med arbete försörja.

Öfver ansökningen hörd, hade direktionen för gymnastiska centralinstituttet i afgifvet yttrande förklarar sig, vid betraktande af såväl professoren Lings långvariga och nitiska tjänstgöring som den stora förtjenst, han genom det systematiska utarbetandet af den del af hans verldsberömde faders snillrika verk, som innefattades under den pedagogiska gymnastiken, i det menckliga och fosterländska kulturarbetet inlagt, samt vid besinnande af hans enkas med läkarebetyg fullt styrkta både fysiska och psykiska oförmåga att sig sjelf försörja samt af hennes ringa tillgångar, på det lifligaste tillstyrka bifall till ansökningen.

Äfven statskontoret hade i afgifvet utlåtande tillstyrkt bifall till densamma.

Utskottet, som genom intyg den 27 maj innevarande år af öfverläkaren vid Stockholms hospital inhemtat, att professorskan Ling nu för andra gången vårdas derstädes för sinnessjukdom (melancholia attonita), anser på grund af allt hvad sålunda blifvit upplyst, att understöd bör beredas enkan Ling, men då af det anförda framgår, att hon icke helt och hållet saknar tillgångar, finner utskottet det af Kongl. Maj:t föreslagna beloppet kunna något nedsättas och hemställer derföre,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på detta sätt bifallas, att öfverläkaren vid gymnastiska centralinstituttet professoren Hjalmar Fredrik Lings enka Josefina Ling, född Rolf, må, så länge hon förblifver enka från allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 500 kronor, att utgå från och med år 1887.

Angående pen-
sion för pro-
vinsialläkaren
C. D. Lindskogs
enka.
[17.]

18:o. Af Kongl. Maj:t är vidare föreslaget, att provinsialläkaren Carl Daniel Lindskogs enka *Maria Elisabeth Lindskog*, född Lund, må, så länge hon enka förblifver, från allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 600 kronor, att utgå från och med år 1887.

Af statsrådsprotokollet (bil. 11, sid. 45) inhemtas, att provinsialläkaren Lindskog, som var född den 7 augusti 1828, affidit den 11 oktober 1885 under en tjänsteresa; att han efter aflagda medicinska examina blifvit den 13 mars 1863 anställd såsom extra provinsialläkare i Vrigstads distrikt samt, sedan distriktet förändrats till ordinarie provinsialläkaredistrikt, den 7 december 1866 erhållit nådig fullmagt så-

som provinsialläkare derstädes; att han efterlemnadt jemte sökanden, som vore född den 24 juni 1835, tio barn, nemligen fem söner och fem döttrar, af hvilka endast fyra numera uppnått myndig ålder; samt att den efter Lindskog förrättade bouppteckning angäfvde en brist i boet af 12,040 kronor 23 öre, hvilken brist, enligt hvad sedermera blifvit upplyst, i verkligheten vore ännu större; och hade kronofogden i fögderiet äfvensom ortens representant i Riksdagens Andra Kammare med flere personer inom provinsialläkaredistriktet uti afgifvet intygvitsordadt, att Lindskog under sin mångåriga verksamhet derstädes med oförtröttadt nit och skicklighet skött sin befattning och städse med beredvillighet infunnit sig, då hans läkarehjelp påkallats.

Efter erhållen remiss hade medicinalstyrelsen, som inhemtat, att beloppet af den enkan och barnen efter provinsialläkaren Lindskog från civilstatens enke- och pupillkassa tillkommande pension utgjorde nio hundra kronor årligen, uti afgifvet utlåtande, på grund deraf att Lindskog affidit under en för utöfningen af sin tjenst företagen embetsresa samt med afseende å det uppoffrande nit och den pligttrohet, han städse ådagalagt i sin ansträngande och ansvarsfulla befattning, och med hänsyn till den svåra ekonomiska belägenhet, hvori hans enka och oförsörjda barn befunne sig, förordadt bifall till den gjorda ansökningen; och hade statskontoret, som jemväl i ärendet afgifvit infor-dradt utlåtande, lika med medicinalstyrelsen tillstyrkt bifall till ansökningen.

På grund af de ömmande omständigheter, som i förevarande fall äro för handen, samt särskildt med afseende derå, att Lindskog under tjensteresa affidit, finner utskottet, att understöd af statens medel bör enkan Lindskog beredas, men då, som här ofvan synes, enkan Lindskog och hennes barn upphära pension från civilstatens enke- och pupillkassa med 900 kronor årligen, anser utskottet att det af Kongl. Maj:ts begärda anslaget bör något nedsättas och hemställas därför,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att provinsialläkaren Carl Daniel Lindskogs enka Maria Elisabeth Lindskog, född Lund, må, så länge hon enka förblifver, från allmänna in-dragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 500 kronor, att utgå från och med år 1887.

19:o. Under förutsättning att Kongl. Maj:ts proposition af den 6 april innevarande år (n:o 12) angående upplösning af det nu bestående rättsförhållandet mellan kronan och Sala bergslag m. m. bifölles, har

Angående fyllnads-pension för grufvingen A. M. Gullbrandsson.

[19.]

Kongl. Maj:t föreslagit, att grufingeniören *Albert Mortimer Guldbrandsson* må förklaras berättigad att från och med månaden näst efter den, under hvilken han erhåller afsked från nämnda befattning, utöfver den pension, som kan tillkomma honom från civilstatens pensionsinrättning, från allmänna indragningsstaten åtnjuta fyllnadspension till belopp af 900 kronor årligen.

Utskottet kommer framdeles att afgifva utlåtande med anledning af förenämnda proposition och skall dervid yttra sig jemväl om Kongl. Maj:ts förevarande framställning om fyllnadspension åt grufingeniören *Gullbrandsson*; hvilket härmed hos Riksdagen anmäles.

Angående pension för läraren vid Alnarps landtbruksinstitut W. Olbers.

20:o. I en till Riksdagen aflåten proposition af den 29 april innevarande år (n:o 29) har Kongl. Maj:t med anledning af derom gjord ansökan föreslagit, att Riksdagen måtte medgifva, att läraren i agrikulturkemi, geologi och meteorologi vid Alnarps landtbruksinstitut *Elam Willgott Olbers* må från och med den 1 november innevarande år, sedan han dessförinnan afgått från sin beställning vid Alnarps landtbruksinstitut, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 1,500 kronor.

Af propositionen inhemtas, att *Olbers*, som vore född den 17 oktober 1816, nu mera lede af börjande ålderdomssvagheter, hufvudsakligen yttrande sig genom aftagande hörsselförmåga och försvagadt minne, till följd hvaraf han, som under en tid af sexton år med nit och samvetsgrannhet skött sin innehafvande tjänst, numera icke egde tillräckliga krafter för en dylik ansträngande verksamhet; att han, som i löneförmåner åtnjutit 3,000 kronor jemte bostad och vedbrand, haft en talrik familj att försörja och därför icke kunnat bespara något för ålderdomen, utan nu befunne sig i saknad af tillgångar; att, ehuru *Olbers* allenast ofvannämnda tid af omkring 16 år varit anställd vid institutet, *Olbers'* lifsgerning till fäderneslandets och särskildt dess modernärings bästa icke inskränkt sig till den tid, han innehaft befattningen vid institutet, utan äfven dertill yttrat sig i en gagnande vetenskaplig verksamhet på geologiens område; samt att landtbruksakademiens förvaltningskomité i afgifvet utlåtande, under förklaring att det ur synpunkten af läroverkets och den der meddelade undervisningens intressen kunde anföras tungt vägande skäl för en åtgärd, som möjliggjorde den ålderstigne lärarens entledigande, utan att han öfverlemnades åt nöd och brist, förordat ansökningen.

På grund af de ömmande omständigheter, som tala för bifall till

densamma, och då det måste anses af vigt, att den undervisningsgren, geologi och agrikulturkemi, som varit Olbers anförtrodd, uppehålls af en lärare med fullgoda, ej af ålderdom brutna krafter, får utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må vinna Riksdagens bifall.

21:o. Kongl. Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit, att å allmänna indragningsstaten må för år 1888 anvisas ett anslag af 10,000 kronor, att enligt de närmare bestämmelser, Kongl. Maj:t kan finna godt meddela, användas till understöd af högst 250 kronor åt sådane äldre behöfvande folkskolelärare, hvilka oförvitligen skött sin tjänst, men derifrån erhållit afsked före år 1867.

Angående understöd åt äldre behöfvande folkskolelärare.

[18.]

Enär, enligt de af Kongl. Maj:t meddelade bestämmelser, äldre folkskolelärare, som oförvitligen skött sin tjänst, men derifrån erhållit afsked före år 1867, icke lära kunna påräkna något understöd af dessa medel, derest de öfvergått till annan tjänst eller näring, äfven om de det oaktadt äro i behöfvande omständigheter, hemställer utskottet, under uttalande af önskvärdheten, att förändring i bestämmelserna derutinnan kunde företagas,

att Kongl. Maj:ts förevarande förslag må vinna Riksdagens bifall.

22:o. Kongl. Maj:t har, likaledes i statsverkspropositionen, föreslagit, att den förhöjning i det vid 1840—1841 års statsreglering antagna spanmålspris, som bör utgå till sterbhusen efter dem, hvilka före vidtagande af nämnda statsreglering beredt sina sterbhus rätt till begrafningshjälp, må efter en prisskilnad af 1 krona 78 öre för tunnan bestämmas till utgående från allmänna indragningsstaten.

Angående förhöjning i priset å den i äldre lön ingående spanmål.

[20.]

Efter ur statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 25 april innevarande år (bil. sid. 6) vunnit upplysning, att riksmarkegångspriset å spanmål åren 1884—1886 utgjorde i medeltal 1 krona 95 öre kubikfoten, motsvarande 12 kronor 28 öre för tunnan, eller 1 krona 78 öre utöfver det värde, 10 kronor 50 öre för tunnan, hvartill spanmålen vid 1840—1841 årens statsreglering beräknades, hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande förslag må af Riksdagen bifallas.

Angående be-
loppet af de
ordinarie an-
slagen under
hufvud-
titeln.

[21.]

23:o. Kongl. Maj:t har vidare föreslagit, att, för vinnande af jemn slutsumma å de ordinarie anslagen under denna hufvudtitel, det konstanta anslaget till allmänna indragningsstaten må höjas med 400 kronor, eller från 1,310,170 kronor till 1,310,570 kronor.

Med anledning deraf hemställer utskottet,

att utskottet vid uppgörande af riksstaten för år 1888 må ega att i anslaget till allmänna indragningsstaten vidtaga den jemkning, som för jemnande af riksstatens slutsumma kan blifva erforderlig.

Extra anslag.

Angående kre-
ditiv för ar-
méns pensions-
kassa.

[22.]

24:o. Slutligen har Kongl. Maj:t föreslagit, att å extra stat för år 1888 må anvisas ett kreditiv af 1,125,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med nu fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att afstå det för året densamma tillkommande förhöjda vederlag för de till statsverket indragna rusthållsavgifterna, och dels till fyllnadspensioner i enlighet med de af Riksdagen godkända grunder för sådana pensioners utgående,

äfvensom att hvad af de till pensioneringen under år 1887 anslagna medel kan blifva oanvänt må för det kommande årets pensionering användas.

Vid ärendets föredragning inför Kongl. Maj:t har statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet anfört, hurusom allt sedan år 1877, då Riksdagen, med godkännande i hufvudsak af de utaf Kongl. Maj:t föreslagna bestämmelser för pensionering af arméns befäl och underbefäl med vederlikar samt om afgang ur tjenst, å extra stat för år 1878 anvisade ett kreditiv af 900,000 kronor, att användas dels till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering med då fastställda pensionsbelopp, dels till fyllnadspensioner i enlighet med de fastställda grunderna för sådana pensioners utgående, den beslutade pensioneringen kunnat upprätthållas utan förhöjning i kreditivsumman. Uti nämnda förhållande, som haft sin grund väsentligen deri, att Riksdagen redan år 1878 uppå Kongl. Maj:ts framställning medgaf och

sedan fortfarande medgifvit, att hvad af det för hvarje år anvisade kreditiv kunde blifva oanvänt finge för det kommande året användas, hade numera, i mån som de nya stadgandena i allt vidsträcktare omfång vunnit tillämpning, en länge motsedd förändring inträdt. Uti afgifvet utlåtande hade direktionen för arméns pensionskassa upplyst, att utgiftsbeloppet för år 1888, under beräkning af ökning i fyllnadspensionsstaten enligt vedertagna grunder, komme att uppgå till 1,262,000 kronor, under det att behållningen från år 1887 å de af Riksdagen beviljade kreditiv då torde hafva nedgått till 112,000 kronor från 414,000 kronor, som den utgjorde vid innevarande års ingång; med anledning hvaraf direktionen hemställt, att Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att bevilja omförmälda kreditiv för år 1888 till ett belopp af 1,150,000 kronor, att utgå på enahanda vilkor, som hitintills varit fallet.

Då den ifrågasatta ökningen, långt ifrån att öfverskrida de för Riksdagen framlagda beräkningar, som låge till grund för den nya pensionsstatens fastställande, snarare stannade något efter hvad som för pensioneringens genomförande efter de nya grunderna ansågs erforderligt och i allt fall vore en nödvändig följd af det beslut, som af Riksdagen år 1877 fattades, kunde enligt departementschefens åsigt någon erinran i sak mot direktionens förslag icke göras. Enär emellertid uppgifterna för pensioneringen, enligt hvad de senare årens erfarenhet gäfve vid handen, merendels understigit beräkningarne, har departementschefen ansett någon minskning i det belopp, direktionen uppgifvit såsom för ändamålet erforderligt, utan olägenhet kunna ega rum och förty föreslagit beloppet till 1,125,000 kronor.

Som detta redan så höga anslag nu, på grund af hvad här ofvan anförts, måste höjas och, efter hvad utskottet inhemtat, anledning är att befara, att, om nu gällande bestämmelser bibehållas, detsamma inom en snar framtid ytterligare måste förhöjas, har utskottet ansett angeläget vara att uttala önskvärdheten af åtgärders vidtagande för att motverka sådan ytterligare höjning.

Enligt nu gällande bestämmelser äro officerare af kompaniofficers grad under vissa vilkor vid 50 års ålder berättigade och vid 53 års ålder förpligtade att afgå med pension. Om icke de fleste, så dock ett flertal af dem, besitta vid sistnämnda ålder otvifvelaktigt ännu den kraft och uthållighet, att de, utan men för härens krigsduglighet, skulle kunna kvarstå i tjensten ännu någon tid, t. ex. till 55 års ålder eller till samma ålder som deras vederlikar vid flottan.

Vidare har det synts utskottet ej obilligt, om de officerare, som hädanefters antagas, ålades att i någon högre mån än nu bidraga till sin framtida pensionering, så att åtminstone det bidrag af kreditivet, som för närvarande utgår till upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering måtte kunna nedsättas. På här antydda sätt har utskottet trott, att det utan olägenhet skulle kunna låta sig göra att åstadkomma, om icke en minskning i anslagets nuvarande belopp, så åtminstone en motvigt mot en ytterligare förhöjning deraf.

Under uttalande häraf och under förhoppning, att Kongl. Maj:t ville åt saken egna en närmare utredning i det af utskottet antydda syftet, hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 juni 1887.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

vid punkten 7:o (ang. pension för materialförvaltaren J. H. Aspengren): af herr *C. E. Casparsson*;

vid punkten 8:o (ang. pensionsrätt för öfverståthållare i Stockholm): af herrar grefve *G. Sparre*, *O. W. Odelberg*, *E. Sederholm*, *C. E. Casparsson*, grefve *W. G. Hamilton*, *R. N. G. Montgomery-Cederhielm*, friherre *R. von Kræmer*, *G. V. Schotte*, *F. A. Boström* och *C. R. F. von Baumgarten*, hvilka yrkat bifall till Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning;

vid punkten 12:o (ang. pension för lektorn K. H. Brandt): af herr *O. Jonsson*, som anförde:

»Vid beviljandet af pensioner för sådana embets- och tjänstemän, som af en eller annan anledning afgå ur tjensten före den för erhållande af full pension eljest stadgade tjänstetid, följes ingen fast princip, utan samma belopp erhålles i allmänhet, vare sig tjänsteåren varit flere eller färre. Så är förhållandet äfven med pensionerna i 12 och 13 punkterna, der, trots olikheten i tjänsteår, pensionen för båda föreslagits till tre fjerdedelar af lönebeloppen, och ännu oegentligare ställa sig pensionerna för dessa gent emot en afgången pensionär med full tjänstetid. Tjänsteåren för en lektor lära vara minst 30 och högst 40 och 80 % af lönen för till exempel en medeltjänstetid af 35 år, fördelad per tjänsteår, gifva en mycket lägre pension per år räknadt än 75 % af lönen, fördelade efter samma grund, gifva för 23 år. Då således 80 % af lönen, fördelade på 35 år, närmast motsvara 2,3 % per år, borde pensionen för 26 tjänsteår blifva cirka 59 % af lönen. Om en sådan grund, hvilken torde vara lika riktig som de annars kombinerade tjänstetiderna, följdes vid pensioneringen af i förtid afgångna tjänstemän, vore Riksdagens pröfning i dylika fall en enkel sak, som mera kunde afse minimitjänstetiden, under hvilken ingen pension borde beviljas. På grund häraf har jag ansett att pensionen för lektorn Karl Henrik Brandt bort sättas till i jernadt tal 60 % af lönen eller 2,400 kronor»;

vid punkten 13:o (ang. pension för lektorn F. O. B. Svahn): af herr O. Jonsson, som af samma skäl, hvilka anföras i hans vid nästföregående punkt anförda reservation, yrkat, att pensionen för lektorn Svahn, som har 23 tjänsteår, måtte bestämmas till i jernadt tal 1,900 kronor;

vid punkten 17:o (ang. pension för professoren H. F. Lings enka): af herrar C. E. Casparsson och C. R. F. von Baumgarten;

vid punkten 18:o (ang. pension för provinsialläkaren C. D. Lindskogs enka): af herrar C. E. Casparsson och C. R. F. von Baumgarten;

vid punkten 24:o (ang. kreditiv för arméns pensionskassa): af herr grefve H. Sparre;

af herrar friherre B. A. Leijonhufvud och C. R. F. von Baumgarten, i fråga om motiveringen.

Herrar friherre F. von Essen, H. P. P. Tamm och grefve E. C. A. Piper hafva begärt få antecknadt, att de ej deltagit i behandlingen af denna hufvudtitel, och friherre B. A. Leijonhufvud, att han ej deltagit i behandlingen af de under punkterna 1:o—23:o omnämnda ärenden.

Bil. Litt. A.

Allmänna indragningsstaten.

	Kronor.	ö.
Ny anvisning.		
Magasinsförvaltaren och sjukhusinspektoren vid Gotlands nationalbeväring Gustaf Lindström, pension	540	—
Vaktmästaren vid generalstaben Carl Fredrik Cedervall, pension	500	—
Till gratifikationer åt de från 1808 och 1809 årens krig kvarlevande landtvärnsmän	1,550	—
Mönsterskrifvaren vid lifregementets husarcorps Olof Westblad, pension	700	—
Mönsterskrifvaren vid kronobergs regemente Alexander Reinhold Palm, pension	400	—
Landskanslisten i Vermlands län Carl Rutger Stiegler, pension	800	—
Landskanslisten i Norrbottens län Frans Gustaf Bucht, pension	550	—
Stationsingeniören vid statens jernvägsbyggnader Anders Erik Daniel Rudelius' enka Julia Rudelius, född Behm, pension	300	—
Lektorn vid allmänna läroverket i Östersund Karl Henrik Brandt, pension	3,000	—
Lektorn vid allmänna läroverket i Kalmar Frans Oskar Birger Svahn, pension	2,625	—
Kapellmästaren vid universitetet i Lund Wilhelm Theodor Gnospelius, pension	1,600	—
Läraren i musik vid allmänna läroverket i Kalmar Anders Johan Johansson, pension	1,000	—
Teckningsläraren vid allmänna läroverket i Visby Johan Gustaf Löfvengren, pension	900	—
Öfverläraren vid gymnastiska centralinstitutet professoren Hjalmar Fredrik Lings enka Josefina Ling, född Rolf, pension	500	—
Provinsiällakaren Carl Daniel Lindskogs enka Maria Elisabeth Lindskog, född Lund, pension	500	—
Läraren vid Alnarps landtbruksinstitut, adjunkten Elam Willgott Olbers, pension	1,500	—
Understöd åt f. d. folkskolelärare, som tagit afsked före år 1867	10,000	—
Summa	26,965	—

Bil.

Tabell öfver ordinarie anslagen under

1887 års riksstat anslår:					
Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen indelning m. m. på förslag.		Summa.	
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
112,286	—	—	—	112,286	—
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
100,428	—	—	—	100,428	—
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
244,025	—	—	—	244,025	—
219,470	—	—	—	219,470	—
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
676,009	—	—	—	676,009	—

Pensions- och in-

A. Pen-

Civilstatens pensionskassa:

Pensionsstaten för civile embets- och tjenstemän .....

Dito för deras enkor och omyndiga barn .....

Ersättningar för mistade löneinnehållningar .....

Dito för nådårs- och begrafningshjelpsbesparingar .....

För pensionering af kommissionslandtmätare jemte deras

För dito af tjenstemän och betjente vid skogsstaten och

För dito af föreståndare, lärare och betjente vid tekniska

För dito af embets- och tjenstemän samt betjente vid väg-

på ordinarie stat, äfvensom af deras enkor och barn .....

Arméns pensionskassa:

Ersättning för mistade löneinnehållningar .....

Dito för nådårs- och begrafningshjelpsbesparingar .....

Bidrag till pensionering af enkor och barn efter befäl och

Vadstena krigsmanshuskassa .....

Amiralitetskrigsmanskassan:

Ersättning för mistade inkomster:

Till pensionsfonden .....

» gratialfonden .....

Trp:t

Litt. B.

riksstatens Nionde hufvudtitel.

		Förslag till blifvande riksstat:					
		Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen innehållning m. m. på förslag.		Summa.	
		Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
dragningsstaterna.							
	37,500: —	—	—	—	—	—	—
	45,000: —	—	—	—	—	—	—
	2,246: —	—	—	—	—	—	—
	6,540: —	—	—	—	—	—	—
enkor och barn	7,200: —	—	—	—	—	—	—
skogsskolorna	9,000: —	—	—	—	—	—	—
högskolan	3,500: —	—	—	—	—	—	—
och vattenbyggnadsstyrelsen, hvilka uppbära lön	1,300: —	112,286	—	—	—	112,286	—
	4,640: —	—	—	—	—	—	—
	28,080: —	—	—	—	—	—	—
underbefäl med vederlikar	67,708: —	100,428	—	—	—	100,428	—
		244,025	—	—	—	244,025	—
	36,320: —						
	16,650: —						
	52,970: —						
Trp:t	52,970: —	456,739	—	—	—	456,739	—

1887 års riksstat anslår:						
Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen indelning m. m. på <i>förslag</i> .		Summa		
Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	
676,009	—	—	—	676,009	—	
—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	
60,350	—	—	—	60,350	—	
4,000	—	—	—	4,000	—	
78,000	—	—	—	78,000	—	
68,471	—	—	—	68,471	—	
356,500	—	—	—	356,500	—	
63,500	—	—	—	63,500	—	
6,000	—	—	—	6,000	—	
1,313,030	—	—	—	1,313,030	—	
—	—	—	—	—	—	
1,310,170	—	6,400	—	1,316,570	—	
—	—	—	—	—	—	
2,623,900	—	6,400	—	2,629,600	—	

Till pensionering af flottans befäl och underbefäl med ve-
 » dito af flottans och lotsverkets gemenskap (deraf högst
 mermans- och handtverksstaterna inrättade invalidstat)
 Invalidhusfonden .....
 För blesserade öfver- och underofficerare, *reservationsanslag* ..
 Bidrag till handelsflottans pensionsanstalt, att af tullmedlen
 Bidrag till pensionering af enkor och barn efter lärare vid
 Bidrag till folkskolelärares pensionering .....
 Bidrag till folkskolelärares enke- och pupillkassa .....
 Bidrag till kongl. teaterns pensionskassor .....

B. Allmänna in-

Till diverse föremål, *förslagsanslag*. Nuvarande anvisning i
Tillkommer: för afrundande af samtliga hufvudtitlarnes slut-

						Förslag till blifvande riksstat:					
						Anvisning i kontant.		Ersättning för indragen indelning m. m. på förslag.		Summa.	
						Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
				Trp:t	52,970: —	456,739	—	—	—	456,739	—
				derlikar, <i>förslagsanslag</i>	100,000: —	—	—	—	—	—	—
				9,030 kronor till den för daglönare å f. d. tim- <i>förslagsanslag</i>	66,500: —	219,470	—	—	—	219,470	—
				.....		60,350	—	—	—	60,350	—
				.....		4,000	—	—	—	4,000	—
				direkt utgå, <i>förslagsanslag</i>		78,000	—	—	—	78,000	—
				allmänna läroverk, pedagogier, seminarier m. m.		68,471	—	—	—	68,471	—
				.....		356,500	—	—	—	356,500	—
				.....		63,500	—	—	—	63,500	—
				.....		6,000	—	—	—	6,000	—
				S:gr		1,313,030	—	—	—	1,313,030	—
dragningsstaten.											
				kontant	1,310,170: —	—	—	—	—	—	—
				summor	400: —	1,310,570	—	6,400	—	1,316,970	—
				S:ma		2,623,600	—	6,400	—	2,630,000	—

Bil. Litt. C.

Tabell öfver extra ordinarie anslagen under riksstatens
Nionde hufvudtitel.

	Kronor.	ö.
Pensionsstaten.		
För upprätthållande af arméns pensionskassas egen pensionering samt till fyllnadspensioner, <i>kreditiv</i>	1,125,000	—